

Forslag

til

Lov om ændring af lov om elektriske stærkstrømsanlæg.

Fremsat den 17. oktober 1975 af *ministeren for offentlige arbejder*.

§ 1.

I lov om elektriske stærkstrømsanlæg, jfr. lovbekendtgørelse nr. 356 af 30. juli 1949 som ændret ved lov nr. 196 af 7. juni 1958, lov nr. 247 af 9. juni 1967 og lov nr. 175 af 30. april 1969, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, *litra B, nr. 3*, udgår ordene „samt de med rådets virksomhed i henhold til § 2“.

2. § 2 ophæves.

3. § 10, *stk. 1*, affattes således:

„Når almenvellet kræver det, kan ministeren for offentlige arbejder tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom efter reglerne i denne paragraf, jfr. §§ 11-14, til fremførelse af under- eller overjordiske ledningsanlæg med tilhørende master, transformerstationer og lignende, når anlægget er beregnet for distribution af elektricitet for spændinger under 50 kV“.

4. § 10, *stk. 6, 1. pkt.*, affattes således:

„Efter modtagen indstilling fra elektricitetsrådet kan ministeren for offentlige arbejder med tilslutning fra vedkommende amtsråd, for så vidt angår arealer i landzone, og med tilslutning fra kommunalbestyrelsen i vedkommende kommune, for så vidt angår øvrige områder, imødekomme andragendet“.

5. I § 10 indsættes som *stk. 7*:

„*Stk. 7*. Bestemmelserne i § 3 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation ved-

Min. f. off. arb. j. nr. F. 59-4.

rørende fast ejendom finder anvendelse med henblik på gennemførelse af anlæg, der er omhandlet i denne paragraf“.

6. § 12, *sidste pkt.*, affattes således:

„Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed“.

7. § 15 affattes således:

„§ 15. Når almenvellet kræver det, kan ministeren for offentlige arbejder efter indhentet udtalelse fra elektricitetsrådet tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom til anlæg for produktion, transmission og distribution af elektricitet.

Stk. 2. Ekspropriation i henhold til *stk. 1* kan ske til nyanlæg, til udvidelse og ændring af bestående anlæg, til sikring af sådanne anlægs fortsatte beståen, til nødvendige supplerende foranstaltninger samt af hensyn til udnyttelse, betjening, sikker funktion og hensigtsmæssig drift af nævnte anlæg, herunder f.eks. til kraftværker, transformerstationer, omformerstationer, lagerpladser, affaldspladser samt over- og underjordiske ledningsanlæg med tilhørende master og andet tilbehør. Ekspropriation i henhold til *stk. 1* kan også ske til de anlæg, der er nævnt i § 10, *stk. 1*.

Stk. 3. Det kan i en aftale om afståelse af rettigheder over fast ejendom til anlæg, der ikke er omfattet af § 10, *stk. 1*, bestemmes, at den i § 12 nævnte voldgiftsret

fastsætter erstatning for afståelsen. Voldgiftsrettens afgørelse kan i så fald indbringes for vedkommende taksationskommission i henhold til § 19 i lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, dog således, at voldgiftsrettens opmand træder

i stedet for kommissarius. § 26 i nævnte lov finder tilsvarende anvendelse.“

8. § 18 ophæves.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. februar 1976.

Bemærkninger til lovforslaget.

Det af handelsministeren forelagte forslag til lov om elforsyning nødvendiggør visse ændringer i stærkstrømsloven. Forslag til disse indeholdes i dette lovforslag, som endvidere indeholder ændringer i lovens ekspropriationsbestemmelser.

Ændringsforslag nr. 1 og 2 er konsekvenser af forslaget til lov om elforsyning. Gennemføres sidstnævnte lovforslag, er der ikke længere behov for reglerne om elektricitetsrådets samordnende virksomhed og de øvrige bestemmelser i stærkstrømslovens § 2, som følgelig foreslås ophævet.

Ændringsforslag nr. 3, 4, 5, 6 og 7 vedrører ekspropriationsbestemmelserne.

Stærkstrømslovens gældende ekspropriationssystem er kort gengivet således, at egentlige arealerhvervelser til stærkstrømsanlæg skal ske efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, og disse regler skal også anvendes, hvis fremføring af ledningsanlæg med tilhørende master kræver fjernelse af bygninger, skov eller andre hindringer (lovens § 15). I øvrigt foretages ekspropriation til ledningsfremføring efter de detaljerede regler i stærkstrømslovens §§ 10-14.

Forslaget går ud på, at reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom skal anvendes også ved ekspropriation til ledningsfremføring, selvom fremføringen ikke kræver fjernelse af skov, bygninger eller lignende, jfr. ændringsforslag nr. 7. Dog kan ministeren for offentlige arbejder lade et andragende om ekspropriation til ledningsanlæg for spændinger under 50 kV behandle efter de hidtidige regler i stærkstrømsloven, jfr. ændringsforslag nr. 3 og 4. Det er tanken, at disse regler som hovedregel følges ved gennemførelse af de nævnte mindre anlæg, medens bestemmelserne i loven om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom kun undtagelsesvis bringes i anvendelse ved disse anlæg. Ændringsforslag nr. 7 giver imidlertid § 15 en sådan affattelse, at denne paragraf omfatter alle stærkstrømsanlæg, også sådanne, som omhandles i § 10, stk. 1. Med andre ord: Hvis et ekspropriationsandragende

vedrører ledningsfremføring for spændinger under 50 kV, vil ekspropriationen normalt ske efter de hidtidige regler i stærkstrømslovens §§ 10-14, men ministeren kan dog med hjemmel i § 15 vælge at lade ekspropriationen foretage efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom. Disse regler skal altid anvendes ved ekspropriation til alle andre stærkstrømsanlæg.

Begrundelsen for at lade reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom finde anvendelse ved ledningsanlæg for spændinger på 50 kV og derover er, at tyngden af det indgreb i ejendomsforholdene, som et sådant anlæg medfører, ofte er ligeså stor som tyngden af en række andre ekspropriationsindgreb, der skal foretages efter reglerne i nævnte lov. Den nugældende lovs § 15, stk. 1, lader det for anvendelsen af disse regler være afgørende, om der skal fjernes bygninger, skov eller andre hindringer. Dette er næppe længere et tidssvarende kriterium.

Det bemærkes, at den nugældende lov i § 15 henviser til reglerne i forordning af 5. marts 1845, jfr. lov nr. 6 af 10. januar 1928. Imidlertid bestemmer lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom i § 32, stk. 2, at ekspropriationer, der i henhold til den hidtidige lovgivning foretages efter reglerne i 1845 – forordningen, fra 1. oktober 1964 foretages efter lovens bestemmelser.

For at bringe forholdet mellem bestemmelserne i loven om by- og landzoner og stærkstrømslovens ekspropriationsbestemmelser på det rene, foreslås det i § 10, stk. 6, udtrykkeligt at bestemme, at ministeren, før ekspropriationsbeslutning i henhold til de særlige regler i §§ 10-14 træffes, skal have tilslutning fra vedkommende amtsråd, for så vidt angår arealer i landzone, og tilslutning fra vedkommende kommunalbestyrelse, for så vidt angår andre områder.

Det er naturligvis klart, at et elforsyningselskab altid kan slutte frivillig aftale med en grundejer eller en anden rettighedshaver om erhvervelse af

de rettigheder, som loven åbner mulighed for at erhverve ved ekspropriation. Dette har hidtil haft meget stor praktisk betydning ved fremførelse af stærkstrømsledninger. Få sager er mundet ud i en egentlig ekspropriation. Det har imidlertid i det store antal tilfælde været afgørende for at opnå en frivillig aftale om selve ledningsfremføringen, at erstatningsfastsættelsen har kunnet ske på samme måde, som hvis rettigheds erhvervelsen var sket ved ekspropriation. De frivillige aftaler bestemmer derfor, at erstatningen i mangel af forlig fastsættes af den i den nuværende lovs §§ 11-12 omhandlede voldgiftsret.

En sådan aftale vil for så vidt fremdeles kunne afsluttes. Da voldgiftsretten imidlertid efter lovforslaget kun har lovmæssig kompetence til at fastsætte erstatninger i sager, der omfattes af bestemmelsen i § 10, stk. 1, vil en aftale om, at voldgiftsretten skal fastsætte erstatningen i andre sager — typisk sådanne, der vedrører fremførelse af ledningsanlæg for distribution af elektricitet for spændinger på 50 kV og derover — betyde, at den erstatningsberettigede ved aftalen afskærer sig fra at få erstatningsfastsættelsen efterprøvet, dels administrativt ved en taksationskommission, dels ved domstolene.

Bestemmelsen i forslagets § 15, stk. 3., tilsigter at åbne mulighed for, at parterne fremdeles kan træffe frivillig aftale om selve rettigheds erhvervelsen uden,

at den erstatningsberettigedes retsstilling i henseende til muligheder for erstatningens efterprøvelse forringes.

Ændringsforslag nr. 5 gør reglerne i § 3 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom anvendelig også i de tilfælde, hvori ekspropriation sker efter reglerne i §§ 10-14 til de i § 10, stk. 1, nævnte mindre anlæg. Nævnte lovregel bestemmer, at der kan foretages nødvendige forberedende opmålinger, nivellementer og andre tekniske forarbejder og undersøgelser. Der er behov for en sådan regel også med henblik på gennemførelse af de i § 10, stk. 1, nævnte mindre anlæg.

Ændringsforslag nr. 6 er ikke en realitetsændring, idet den afgørelse, som træffes af voldgiftsretten, i henhold til grundlovens § 73, stk. 3, kan indbringes til efterprøvelse for domstolene. Der er således tale om ajourføring af en forældet lovtæst.

Ved *ændringsforslag nr. 8* ophæves den hidtidige bestemmelse i lovens § 18, der bestemmer, at lovens ekspropriationsbestemmelser ikke gælder for anlæg, der kræver koncession. Forslaget til lov om elforsyning indeholder imidlertid regler om koncession til visse elforsyningsvirksomheder, hvorfor bestemmelsen nu må ophæves. Den havde sigte på vandkraftanlæg, for hvilke særlige lovregler var gældende, men disse er nu uden praktisk betydning i denne henseende.

Bilag.

Lov om elektriske stærkstrømsanlæg.

Gældende bestemmelser.

§ 1. I denne lov forstås ved „stærkstrømsanlæg“ elektriske anlæg, som anvender strømme, der har en sådan styrke og en så høj spænding, at de derved kan medføre fare.

Stk. 2. Ministeren for offentlige arbejder bemyndiges til at udfærdige et reglement for udførelse og drift af elektriske stærkstrømsanlæg, hvori der kan fastsættes regler om:

A. 1. Sikkerhedsforanstaltninger, der bliver at iagttage ved sådanne anlægs udførelse og under deres drift såvel som ved udførelse og drift af andre anlæg (bygningskonstruktioner, genstande, stakke o.lign.), der anbringes i farlig nærhed af eller i forbindelse med stærkstrømsanlæg,

2. forbud mod til brug i indlandet at sælge eller udlevere maskiner, apparater, og materiel, hvis anvendelse er i strid med reglementets bestemmelser, og som, for så vidt angår lavspændingsinstallationsmateriel, derhos ikke er godkendt af og forsynet med et mærke fra et af ministeriet anerkendt prøvningsudvalg,

3. forpligtelse til anmeldelse for det i § 3 omhandlede elektricitetsråd af de ved denne lovs ikrafttræden bestående anlæg og af nye anlæg og udvidelser af ældre anlæg og fastsættelse af tidspunktet for anmeldelsen samt forpligtelse til at give elektricitetsrådet eller dets befuldmægtigede adgang til anlæggenes undersøgelse,

4. elektricitetsrådets tilsyn med anlæg i sådanne rum, i hvilke der kan opstå eksplosionsfare, eller hvor stærk eller godt ledende fugtighed eller andre grunde besværliggør vedligeholdelsen af isolationen og formindsker modstanden i de dersteds beskæftigede personers legemer; endvidere med anlæg, der skønnes at medføre særlig fare for menneskeliv eller for tilintetgørelse af større værdier, herunder sådanne virksomheder, der er undergivet arbejds- og fabrikkstilsynet i henhold til lov af 11. april 1901, samt med

Lovforslaget.

§ 1. Uændret.

Gældende bestemmelser.

anlæg i teatre og andre bygninger, hvori mange mennesker samles,

5. godkendelse af alle anlæg med henblik på opfyldelsen af de under punkt 1 anførte regler om sikkerhedsforanstaltninger.

B. 1. Forpligtelse for ejeren (brugeren) af et elektrisk stærkstrømsanlæg til indsendelse af statistiske oplysninger, samt til brug for elektricitetsrådet at meddele alle de oplysninger, der af elektricitetsrådet skønnes nødvendige for sagernes behandling,

2. afgifter, der af fabrikanter eller forhandlere af elektrisk lavspændingsinstallationsmateriel vil være at erlægge til prøvningsudvalget til afholdelse af de med prøvningsudvalgets virksomhed forbundne udgifter,

3. afgifter, der af ejerne (brugerne) af elektriske stærkstrømsanlæg vil være at erlægge til elektricitetsrådet til afholdelse af de med godkendelse og tilsyn samt de med rådets virksomhed i henhold til § 2 forbundne udgifter,

4. straf af bøder for overtrædelse af de i reglementet trufne bestemmelser. Forældelsesfristen for strafansvaret er 10 år.

§ 2. 1. Elektricitetsrådet skal optage forhandling med ejere eller brugere af bestående eller nye anlæg og gennemførelse af samarbejder, hvor sådant af rådet skønnes formålstjenligt. Under hensyn hertil skal ved nyanlæg eller udvidelser af bestående anlæg, hvor elektriciteten gøres tilgængelig for offentligheden eller for medlemmer (andelshavere) af foreninger eller interessentskaber, men ikke ved anlæg, der oprettes til udelukkende forsyning af ejerens eller brugerens bedrift, ethvert forslag, der angår:

a) anskaffelse eller forøgelse af produktionsmidler,

b) ledningsanlæg med tilhørende transformatoranlæg o.lign., der helt eller delvis tilsigter et samarbejde (herunder køb eller salg) med andre anlæg,

forinden dets påbegyndelse, tilstilles elektricitetsrådet og gøres til genstand for en såvel teknisk som økonomisk undersøgelse. Ved undersøgelsen skal der tages sigte på, om den ved anlægget tilstræbte elektricitets-

Lovforslaget.

1. I § 1, *litra B, nr. 3*, udgår ordene „samt de med rådets virksomhed i henhold til § 2“.

2. § 2 ophæves.

Gældende bestemmelser.

forsyning på teknisk rigtigere eller økonomisk mere fordelagtig måde kan fremskaffes på anden vis, og om anlægget i henseende til driftsspænding, strømart, dimensioner, beliggenhed m.v. er egnet til at indgå som led i et bestående eller fremtidigt lednings-system, der tjener til eller skal tjene til samarbejde mellem andre anlæg.

I tilfælde af, at det anmeldte forslag ikke straks kan godkendes, skal elektricitetsrådet optage forhandling med anlæggets ejer eller bruger med hensyn til de ændringer, elektricitetsrådet anser for påkrævet, og arbejdet må ikke påbegyndes, forinden disses overvejelse er afsluttet.

Såfremt der ved disse forhandlinger ikke opnås enighed, skal rådet senest 3 måneder efter anmeldelsen afgive en erklæring, indeholdende en udførlig motivering og eventuel anvisning på andre udveje for en teknisk og økonomisk rigtigere forsyning, og denne rådets erklæring skal være offentlig tilgængelig hos de stedlige kommunale myndigheder. Forlængelse af fristen på 3 måneder kan kun finde sted med samtykke af ministeren for offentlige arbejder.

Forslag til anskaffelse eller forøgelse af produktionsmidler, kan uanset om de tilsigter samarbejde eller kun forsyning af egne ledningsanlæg, dog ikke nægtes endelig godkendelse, når anlæggets ejer fastholder forslaget, efter at rådets erklæring har været forelagt ejeren eller brugeren og forslaget i øvrigt opfylder de under § 1 A 1 nævnte regler.

Ved forslag til nyanlæg eller udvidelser af bestående anlæg af den under pkt. b nævnte art, der helt eller delvis angår et samarbejde (herunder køb eller salg) med andre anlæg, kan rådets endelige godkendelse alene gøres afhængig af, om forslaget tilfredsstillende opfylder de under § 1 A 1 nævnte regler, og om der ved anlægget er taget de fornødne hensyn (strømart, driftsspænding, ledningernes konstruktioner og beliggenhed) til foreliggende muligheder for, at anlægget straks eller senere kan tilsluttes eller indgå som led i bestående eller fremtidigt ledningssystem, der tjener til eller skal tjene til samarbejde mellem andre anlæg, idet der dog skal tages hensyn til de eventuelle merudgifter for ejeren eller brugeren.

Lovforslaget.

Gældende bestemmelser.

De her omhandlede undersøgelser og godkendelser af rådet er ikke fornødne for ledningsanlæg med tilhørende transformatoranlæg o.lign., som forsynes fra ejerens eller brugerens eget anlæg eller ved køb fra et andet anlæg, og for så vidt de pågældende ledningsanlæg ikke anvendes til samarbejde.

2. Elektricitetsrådet bemyndiges til efter forudgående mæglingsforsøg at træffe afgørelse i tilfælde af grænsetvist mellem to eller flere anlæg, hvorunder der også vil være at tage fornødent hensyn til forbrugers interesser.

3. De af elektricitetsrådet truffne afgørelser, der vedrører de i punkt 1 og 2 i nærværende paragraf omhandlede forhold, kan inden en af ministeren for offentlige arbejder nærmere fastsat frist indankes for denne til endelig afgørelse.

4. Stridigheder, der vedrører spørgsmål om samarbejde mellem de interesserede parter, kan, når samtlige disses tilslutning dertil er givet, forelægges for elektricitetsrådet til endelig afgørelse, idet dog rådet med billigelse af ministeren for offentlige arbejder kan henvise de omhandlede spørgsmål til afgørelse for domstolene.

§ 10. Til fremførelse af ledninger, opstilling af stangrækker med tilhørende ledninger, transformatorer o.lign. samt til fremførelse af underjordiske ledninger for elektriske stærkstrømsanlæg, der er af almen interesse, kan med tilladelse af ministeren for offentlige arbejder tvungen afståelse af rettigheder over offentlig eller privat ejendom finde sted, derunder færdselsret til nødvendige revisions- og vedligeholdelsesarbejder, jfr. dog erstatningsbestemmelserne i § 13.

Stk. 2. Hvis ministeren ikke finder anledning til straks at afslå et om erhvervelse af sådan rettighed fremkommet andragende, afgives sagen til elektricitetsrådet til undersøgelse og erklæring.

Stk. 3. Rådet giver ved anbefalet brev samtlige de grundejere, offentlige eller private, over hvis grunde der ønskes erhvervet rettigheder, og som har bekendt bopæl eller hjemsted her i landet, meddelelse om andragendets fremkomst med angivelse af,

Lovforslaget.

3. § 10, stk. 1, affattes således:

„Når almenvellet kræver det, kan ministeren for offentlige arbejder tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom efter reglerne i denne paragraf, jfr. §§ 11-14, til fremførelse af under- eller overjordiske ledningsanlæg med tilhørende master, transformerstationer og lignende, når anlægget er beregnet for distribution af elektricitet for spændinger under 50 kV“.

Uændret.

Uændret.

Gældende bestemmelser.

hvilke rettigheder der ønskes erhvervet og med opfordring til inden 3 uger efter meddelelsens afsendelse at fremsætte de indsigelser, hvortil de måtte finde anledning. En lignende meddelelse gives bestyrelserne for de kommuner (amts- og primærkommuner), som berøres af anlægget.

Stk. 4. Rådet bekendtgør endvidere 2 gange efter hinanden i statstidende samt et efter rådets skøn passende antal lokale blade, at sådant andragende er modtaget, og skal denne bekendtgørelse tillige indeholde opfordring til alle, som måtte have interesser i anledning af anlægget at varetage, og som ikke har modtaget særskilt meddelelse om det påtænkte anlæg, til inden 3 uger fra den sidste bekendtgørelse for rådet at fremsætte deres bemærkninger.

Stk. 5 Rådet er berettiget til af andrageren at forlange sig meddelt alle oplysninger om anlægget og dets drift, som skønnes nødvendige til bedømmelse af andragendet.

Stk. 6. Når de i 3die og 4de stykke nævnte frister er udløbet og rådet har endt sine undersøgelser, afgiver det betænkning til ministeriet for offentlige arbejder, der afgør, hvorvidt og i hvilket omfang andragendet kan imødekomes. Tilladelse til tvungen erhvervelse af adgang til at benytte offentlige gader og veje kan dog kun gives for et tidsrum af højst 40 år.

§ 12. Til den i § 11 nævnte voldgiftsret vælger den, som har fået tilladelsen ifølge § 10, og grundejeren (brugeren) hver sin voldgiftsmand. Dersom en af parterne ikke skriftlig har meddelt den anden part sit valg inden 8 dage efter, at denne sidste skriftlig har meddelt ham sit valg, mister den førstnævnte sin ret til at vælge, således at den anden part har ret til at vælge også den anden voldgiftsmand. Af hver af landsretterne udmeldes for et tidsrum af 5 år ad gangen 3 mænd, blandt hvilke ministeriet for offentlige arbejder beskikker en eller flere til hver inden for sit af ministeriet fast-

Lovforslaget.

Uændret.

Uændret.

4. § 10, *stk. 6, 1. pkt.*, affattes således:

„Efter modtagen indstilling fra elektricitetsrådet kan ministeren for offentlige arbejder med tilslutning fra vedkommende amtsråd, for så vidt angår arealer i landzone, og med tilslutning fra kommunalbestyrelsen i vedkommende kommune, for så vidt angår øvrige områder, imødekomme andragendet“.

5. I § 10 indsættes som *stk. 7*:

„*Stk. 7.* Bestemmelserne i § 3 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom finder anvendelse med henblik på gennemførelse af anlæg, der er omhandlet i denne paragraf“.

6. § 12, *sidste pkt.*, affattes således:

„Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed“.

Gældende bestemmelser.

satte område at fungere som opmand for voldgiftsretterne. Såfremt der ikke opnås enighed imellem de 2 voldgiftsmænd, afgør opmanden inden for grænsen af de modstridende opfattelser de punkter, der er uenighed om. Voldgiftsrettens afgørelse meddeles begge parter skriftlig. Afgørelsen er forbindende for begge parter og endelig.

§ 15. Såfremt gennemførelsen af de i § 10, 1ste stykke, omhandlede foranstaltninger efter elektricitetsrådets skøn nødvendiggør fjernelsen af bygninger, skov eller andre hindringer, kan ministeren for offentlige arbejder tillade, at der efter reglerne i forordning af 5. marts 1845, jfr. lov nr. 6 af 10. januar 1928, foretages den i nævnte øjemed fornødne ekspropriation.

Stk. 2. Til anlæg af elektricitetsværker, understationer, omformerstationer, koblingsstationer o.lign. samt til udvidelse af bestående elektricitetsværker og stationer af nævnte art, der er af almen interesse, kan ministeren efter indstilling fra elektricitetsrådet tillade, at de dertil nødvendige arealer m.v. erhverves ved ekspropriation overensstemmende med de i nærværende paragrafs 1. stykke nævnte regler.

§ 18. De i nærværende kapitel givne forskrifter finder ikke anvendelse på anlæg, der kræver koncession.

Lovforslaget.

7.

§ 15. Når almenvellet kræver det, kan ministeren for offentlige arbejder efter indhentet udtalelse fra elektricitetsrådet tillade, at der iværksættes ekspropriation vedrørende fast ejendom efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom til anlæg for produktion, transmission og distribution af elektricitet.

Stk. 2. Ekspropriation i henhold til stk. 1 kan ske til nyanlæg, til udvidelse og ændring af bestående anlæg, til sikring af sådanne anlægs fortsatte beståen, til nødvendige supplerende foranstaltninger samt af hensyn til udnyttelse, betjening, sikker funktion og hensigtsmæssig drift af nævnte anlæg, herunder f.eks. til kraftværker, transformerstationer, omformerstationer, lagerpladser, affaldspladser samt over- og underjordiske ledningsanlæg med tilhørende master og andet tilbehør. Ekspropriation i henhold til stk. 1, kan også ske til de anlæg, der er nævnt i § 10, stk. 1.

Stk. 3. Det kan i en aftale om afståelse af rettigheder over fast ejendom til anlæg, der ikke er omfattet af § 10, stk. 1, bestemmes, at den i § 12 nævnte voldgiftsret fastsætter erstatning for afståelsen. Voldgiftsrettens afgørelse kan i så fald indbringes for vedkommende taksationskommission i henhold til § 19 i lov nr. 186 af 4. juni 1964 om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom, dog således, at voldgiftsrettens opmand træder i stedet for kommissarius. § 26 i nævnte lov finder tilsvarende anvendelse.

8. § 18 ophæves.